

Ari en Loek

Het is maar
één keer
Sinterklaas

Yvonne de Vries

Illustraties Harmen van Straaten

Uitgeverij Hoogland & Van Klaveren

Inhoud

Het leukste feest van allemaal	9
Sinterstress en pietpaniek	14
Een rustig avondje	19
Zombies	22
Zeven liedjes en een half	26
Pets!	29
Spuuggevaar	32
Bepieterd	35
Sinterklaas is helemaal yo!	39
Sintersamenfeest	43
Papa Ronnie is (g)een draak	47
Gesinterklaasd	52

Het huis op z'n kop	56
Een mooi schilderij	60
Sinterdip	65
Guus-met-de-snor	69
Tss	72
Sluup	76
Huhuhuuuu	80
Schoenendans	83
Nâh-dag	87
Een twijfeltja	91
Een bang bijtertje	95
Het is maar één keer Sinterklaas	99

Het leukste feest van allemaal

Het is een koudewangendag. De wind blaast grijze wolkjes uit zijn buik. Af en toe vallen er ijsdruppeltjes uit. Maar niemand die het erg vindt. Want er hangt ook iets warmes in de lucht.

Haal je neus maar eens flink op. Ruik je het?

Het is de geur van speculaas.

Pats, pats, petsen er kaplaarzen op de stoep. In hun rode regenjassen hollen Ari en Loek door de straten van de stad. Ze zijn zo snel als paardenvoetjes.

‘Stop!’ roept Jikke. Ari’s mama haast zich, met hondje Beer aan de riem, achter de kinderen aan.

‘Ho!’ roept Guus. Loeks papa volgt. Hij duwt de buggy, waar dreumes Wolf in zit.

Jikke en Guus zijn verliefd op elkaar. Samen met Ari en Loek wonen ze in een wit huis met groene luiken. Daar kwamen Beer en Wolf erbij. Met z'n allen zijn ze nu een samengezin.

Maar twee kinderen die hard wegrennen, daar is niets 'samens' aan. 'Wacht!' roept Jikke met een stoplichtstem.

Ari en Loek hebben wind in hun rug en jubel in hun benen.
Hoe dat komt?

Appeltjes van oranje, al het goede komt uit Spanje! Vandaag
legt Sinterklaas zijn boot aan in de stad. De burgemeester wacht
hem op aan de kade van Cadeau. Zo noemen ze de haven, als

Sint aankomt. En het is er vast al druk, want iedereen wil natuurlijk het beste plekje. Daarom vliegen Ari en Loek zo door de straten.

‘Staan blijven.’ Jikke versnelt haar pas. ‘Nu!’

‘Waf!’ Wat een pret, denkt het hondje Beer. Hij holt blaffend met haar mee.

Ook Guus zet een sprintje in en scheurt met de buggy achter iedereen aan.

Wolf klapt in zijn handjes. ‘Woei,’ joelt hij blij.

Zo rennen ze een vrouw voorbij, die een huilende peuter meetrekt. Ze zigzaggen langs een oude man met een grote zwarte hond. Nog één straat door. Daar horen ze de liedjes al. Het laatste hoekje om, dan staan ze op de kade.

‘Hebbes!’ Guus grijpt Loek bij zijn capuchon.

Jikke pakt Ari’s arm stevig beet. ‘Hier blijven.’

‘Ijven, ijven.’ Wolf trappelt met zijn benen in de buggy.

Ari doet een wurmendans om te ontsnappen. Maar Jikke laat haar niet gaan.

Ook Loek probeert zich te bevrijden. ‘We willen vooraan.’

Guus laat Loek niet los. ‘Het is er veel te druk.’

Dat klopt. Vooraan staan kinderen met vlaggetjes en pietenpetten, vaders achter kinderwagens en moeders met peuters op hun nek.

‘Wie daar in het midden staat,’ zegt Guus. ‘Is kaas tussen twee boterhammen.’

‘Pindakaas,’ lacht Jikke.

Ari rukt zich los. In haar ogen flitsen boze vonkjes. ‘Het is jouw schuld dat we te laat zijn. Jij was je sleutel kwijt.’

‘Daar kon ik niks aan doen,’ zegt Jikke. ‘Die was zomaar vanzelf uit mijn broek gesprongen.’

‘Dat kan helemaal niet!’ roept Ari.

Loek knikt.

‘Koek.’ Guus haalt zijn neus op. De geur van koek en warme koffie kust zijn neus. Het komt van een kraampje vlakbij. ‘Wie wil er zoete koek?’

‘Nu al?’ Jikke schudt haar hoofd. ‘De dag moet nog beginnen.’

‘Och,’ zegt Guus. ‘Het is maar één keer ...’

‘Sinterklaas!’ Ari en Loek springen op en neer. Ze wijzen naar de lucht. Vanaf het water stoomt een witte wolk omhoog en een bekende toeter klinkt. Iedereen op de kade weet wat dat betekent. Het leukste feest van allemaal begint!

